

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. T. S., a.s.**, zastúpeného advokátom *JUDr. J. F.*, proti žalovanému: **Mesto Čadca**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. VD/2008/73/Ča zo dňa 25. apríla 2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 100/2008-64 zo dňa 13. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 100/2008-64 zo dňa 13. októbra 2008 v časti, ktorou bolo konanie zastavené, a v časti výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 100/2008-64 zo dňa 13. októbra 2008 v časti, v ktorej bola vec po právoplatnosti uznesenia postúpená Krajskému stavebnému úradu v Žiline **z r u š u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením č.k. 21 S 100/2008-64 zo dňa 13. októbra 2008 zastavil konanie a po právoplatnosti uznesenia vec postúpil Krajskému stavebnému úradu v Žiline ako príslušnému správneho orgánu; žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Uviedol, že predmetom preskúmania bolo rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vydané v rámci kolaudačného konania podľa ustanovení § 76 až § 84 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon), na ktoré sa vzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb.). Žalobcovi bolo toto rozhodnutie doručené dňa 22.05.2008; podľa poučenia v tomto rozhodnutí žalobca podal odvolanie u žalovaného dňa 05.06.2008. Správny orgán prvého stupňa predmetné odvolanie neodstúpil na

rozhodnutie správneho orgánu druhého stupňa (t.j. krajskému stavebnému úradu), ale celý spis predložil Krajskému súdu v Žiline. Krajský súd uviedol, že konanie o podanom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa nepatrí do právomoci krajského súdu, ale do právomoci krajského stavebného úradu ako druhostupňového správneho orgánu v zmysle § 140 stavebného zákona a § 54 až § 60 Správneho poriadku.

Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, nakoľko ide o rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, proti ktorému je prípustný riadny opravný prostriedok v rámci správneho konania. Ide teda o neodstrániteľnú podmienku konania – nedostatok právomoci súdu rozhodnúť o odvolaní.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie; uplatnil si náhradu trov konania. Uviedol, že kolaudačného konania sa zúčastnil ako dotknutá osoba. Kolaudačné rozhodnutie podlieha preskúmaniu v odvolacom konaní pred krajským stavebným úradom; na podanie odvolania je však zo zákona oprávnený iba účastník konania, ktorým bol v tomto prípade stavebník. Stavebník však odvolanie proti kolaudačnému rozhodnutiu nepodal a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Proti kolaudačnému rozhodnutiu podal z opatrnosti odvolanie žalobca (v kolaudačnom konaní dotknutá osoba), nakoľko Krajský súd v Žiline už raz v obdobnej veci (sp. zn. 21 S 131/2007) konanie zastavil s odôvodnením, že žalobca proti napadnutému rozhodnutiu správneho orgánu nepodal odvolanie, a preto nie je oprávnený vec meritórne prejednať a rozhodnúť. V právnej veci, ktorá je predmetom tohto súdneho preskúmacieho konania, žalovaný odvolanie žalobcu posúdil ako neprípustné s odôvodnením, že žalobca nebol účastníkom kolaudačného konania, ale dotknutým orgánom, ktorého zákon neoprávňuje podať odvolanie. Už v žalobe žalobca predložil krajskému súdu oznámenie žalovaného – list, ktorým bolo žalobcovo odvolanie vybavené.

Podľa názoru žalobcu v prípade, že dotknutý orgán nie je účastníkom stavebného konania, môže sa dožadovať rešpektovania svojho záväzného stanoviska iba v súdnom konaní. Súd je preto povinný preskúmať zákonnosť právoplatného kolaudačného rozhodnutia, ktoré vydal prvostupňový správny orgán. Krajský súd svojím rozhodnutím navodil stav, v ktorom niet orgánu, ktorý by meritórne rozhodol o porušení povinnosti správneho orgánu rešpektovať záväzné stanovisko dotknutého orgánu. Žalovaný už raz žalobcovo odvolanie prijal a vyhodnotil ho ako podané neoprávnenou osobou, a niet dôvodu pochybovať, že rovnako odvolanie vybaví aj vtedy, keď mu vec postúpi súd. Krajský súd svojím rozhodnutím neposkytol právnu ochranu postaveniu dotknutého orgánu, čím odoprel účinnú a efektívnu ochranu subjektívnych práv (práva prevádzkovateľa tepelnej siete v meste Čadca, práva

dotknutého orgánu, ktorý presadzuje verejný záujem), na ktorých bol žalobca dotknutý. Účelom jeho námietok nebolo zabrániť stavebníkovi, aby sa odpojil od verejnej tepelnej siete a vykuroval svoj objekt z vlastnej kotolne, ako si to nesprávne vyložil správny orgán. Cieľom žalobcu bolo, aby správny orgán dôsledne rešpektoval všetky zákonné podmienky, za ktorých sa stavebník môže odpojiť.

Žalobca k odvolaniu pripojil fotokópiu odvolania proti rozhodnutiu žalovaného č. VD/2008/11/Ča z 13.marca 2008, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 131/2007-74 zo dňa 4. apríla 2008, odvolanie žalobcu proti uzneseniu č.k. 21 S 131/2007-74.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu v časti, ktorou bolo konanie zastavené, a v časti výroku o náhrade trov konania, je potrebné potvrdiť, aj keď z iných dôvodov, ako uviedol krajský súd; v časti, v ktorej bola vec po právoplatnosti uznesenia postúpená Krajskému stavebnému úradu v Žiline, je potrebné uznesenie krajského súdu zrušiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. VD/73/2008/Ča, Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Krajská prokuratúra v Žiline ako stavebník a účastník konania podala dňa 22.novembra 2007 návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu „Okresná prokuratúra, plynová kotolňa s plynovou prípojkou“. V kolaudačnom konaní boli dotknutými orgánmi M. T. S., a.s., (žalobca), Regionálny úrad verejného zdravotníctva, Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru, Inšpektorát práce, Obvodný úrad životného prostredia a SPP- distribúcia, a.s.

Žalovaný vydal dňa 25. apríla 2008 kolaudačné rozhodnutie č. VD/2008/73/Ča a povolil užívanie stavby „Okresná prokuratúra – plynová kotolňa“ postavenej na pozemkoch parc. č. K. v k.ú. Č. Pre užívanie stavby žalovaný podľa § 82 ods. 2 stavebného zákona určil tieto podmienky:

- pri užívaní stavby dodržiavať predpisy týkajúce sa bezpečnosti práce a technických zariadení, predpisy súvisiace s údržbou a opravou plynovodu,
- stavebník je povinný odstrániť nedostatky na stavbe uvedené vo vyjadrení Inšpektorátu práce Žilina pod č.j. IZA-4-17-2.2/ZS-C22/08 a ich odstránenie písomne oznámiť v lehote do 1 mesiaca od vydania kolaudačného rozhodnutia Inšpektorátu práce Žilina.

Dotknuté orgány (Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru, Regionálny úrad verejného zdravotníctva, Inšpektorát práce) vydali súhlasné stanovisko s kolaudáciou stavby. Žalobca ako dotknutý orgán nesúhlasil s vydaním kolaudačného rozhodnutia, pretože stavebník pri realizácii stavby nedodrжал najmenšiu dovolenú zvislú vzdialenosť pri križovaní podzemného tepelného vedenia a plynovodu, tak ako je ustanovená technickou normou STN 736005; stavebné práce boli teda vykonané v rozpore s § 43g ods. 2 stavebného zákona; stavebník realizoval stavbu v ochrannom pásme rozvodu tepla podľa § 36 ods. 5 zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike. Stavebný úrad – žalovaný – posúdil dôvody nesúhlasu žalobcu ako dotknutého orgánu a neakceptoval ich. Dôvodom neakceptovania námietok žalobcu bola skutočnosť, že kolaudovanou stavbou nedošlo ku križovaniu verejného rozvodu tepla v správe M. T. S., a.s., ale vnútorných rozvodov.

Proti uvedenému kolaudačnému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Na odvolanie reagoval Krajský stavebný úrad v Žiline listom zo dňa 15.júla 2008, č. 2008/01027/KRS, 2008/01028/KRA, v ktorom uviedol, že žalobca nemá právo podať odvolanie proti kolaudačnému rozhodnutiu žalovaného, nakoľko mal v konaní postavenie dotknutého orgánu; preto odvolanie žalobcu považoval za neprípustné.

Postavenie dotknutých orgánov a právna povaha záväzných stanovísk boli kodifikované novelou č. 479/2005 Z.z. stavebného zákona (účinnou od 1.novembra 2005). Z dôvodovej správy k citovanej novele vyplýva, že novo navrhnuté ustanovenia formulované v § 140a a v § 140b boli jadrom novelizácie stavebného zákona. Vymedzením súčinnosti dotknutých orgánov a ich špecifikovaním, ako aj vymedzením právnej povahy záväzných stanovísk dotknutých orgánov sa sledovalo výrazné spresnenie a zrýchlenie konaní podľa stavebného zákona. Základ tohto riešenia bol prevzatý z nového českého správneho poriadku (zákona č. 500/2004 Sb.), ktorý nadobudol účinnosť 1.januára 2006. Špecifikovanie a zjednotenie postavenia zabezpečuje procesnú rovnosť dotknutých orgánov v konaniach podľa stavebného zákona. Deklarovalo sa, že prípadné rozpory medzi záväznými stanoviskami, uplatnenými priamo v konaní, budú riešené podľa platnej právnej úpravy ustanovenej v § 136 stavebného zákona. Doplnenie procesných pravidiel uplatňovania záväzných stanovísk dotknutých orgánov a nakladania s nimi v konaniach vedených stavebným úradom sleduje transparentnosť a urýchlenie správnych konaní smerujúcich k povoleniu stavieb. Záväznosť podmienok a požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách sa zachováva s tým, že námietky proti ich obsahu uplatnené v správnom konaní, ktoré vedie stavebný úrad, možno vyriešiť v tomto konaní, pričom nové ustanovenia presne určujú spôsob riešenia bez zásahu do vecných kompetencií dotknutých orgánov.

Ako bolo vyššie uvedené postavenie dotknutého orgánu v konaní podľa stavebného zákona (teda aj v kolaudačnom konaní) je vo všeobecnosti upravené

v ustanoveniach § 140a a § 140b. Dotknutým orgánom v zmysle ustanovenia § 140a ods. 1 stavebného zákona je:

- orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí (ods. 1),
- obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavby diaľnice a cesty pre motorové vozidlá (ods. 2),
- vlastníci sietí a zariadení technického vybavenia územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis [napríklad zákon č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov, zákon č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, zákon č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, zákon č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov, zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov; (ods. 3)].

Dotknuté orgány v konaní podávajú záväzné stanovisko, ktoré stavebný zákon definuje ako stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi. Nejde teda o samostatné rozhodnutie v zmysle stavebného zákona alebo Správneho poriadku, proti ktorému by bol prípustný riadny opravný prostriedok. Stavebný zákon v ustanovení § 140b ods. 6 však pripúšťa, že ak odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej (kolaudačnému rozhodnutiu) smeruje proti obsahu záväzného stanoviska (ktoré je podkladom pre vydanie kolaudačného rozhodnutia), odvolací správny orgán konanie preruší a vyžiada si stanovisko k odvolaniu od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska.

V kolaudačnom konaní sa dotknuté orgány aktívne zúčastňujú na konaní. Stavebný úrad vykonávajúci kolaudačné konanie oznamuje začatie kolaudačného konania okrem účastníkov konania, obce aj dotknutým orgánom (§ 80 ods. 1 stavebného zákona); dotknuté orgány môžu podávať v kolaudačnom konaní záväzné stanoviská (§ 80 ods. 2) a ich stanoviská sa zaznamenávajú do protokolu o ústnom pojednávaní (§ 81a ods. 1 písm. e/).

V kolaudačnom konaní dotknutý orgán môže svoj názor vyjadriť vo forme stanoviska, ktoré musí uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak sa na stanovisko neprihliadne (koncentračná zásada). V praxi sa môže vyskytnúť situácia, že stanovisko jedného dotknutého orgánu je odlišné od stanovísk iných dotknutých orgánov, alebo že sa stanovisko dotknutého orgánu líši od názoru stavebného úradu vykonávajúceho kolaudačné konanie.

Ad 1) Stanovisko jedného dotknutého orgánu je odlišné od stanovisk iných dotknutých orgánov (rozpor medzi stanoviskami dotknutých orgánov).

V tomto prípade sa postupuje podľa ustanovenia § 136 stavebného zákona – riešenie rozporov. Samotné riešenie rozporov je významné z toho hľadiska, že stavebný úrad vykonávajúci kolaudačné konanie nemôže bez zosúladenia odlišného stanoviska s inými stanoviskami dotknutých orgánov vo veci rozhodnúť, nakoľko stanoviská dotknutých orgánov sú pre stavebný úrad záväzné. Z uvedeného vyplýva, že odstraňovanie rozporov medzi jednotlivými stanoviskami dotknutých orgánov sa musí uskutočniť ešte pred rozhodnutím stavebného úradu vo veci samej.

Pre riešenie rozporov stavebný zákon preferuje dohodu orgánov nadriadených dotknutým orgánom.

Ak sa vzniknutý rozpor nepodarí odstrániť dohodou, Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky po prerokovaní s príslušnými ústrednými orgánmi štátnej správy autoritatívne rozhodne o rozpore medzi stanoviskami dotknutých orgánov. Ak vznikol rozpor v dôsledku záväzného stanoviska vlastníka sietí a zariadení technického vybavenia územia, ktorý je dotknutým orgánom podľa § 140a ods. 1 písm. c/, je na účely riešenia rozporov nadriadeným orgánom ministerstvo, do pôsobnosti ktorého patrí vlastník sietí a zariadení. Rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, prípadne iného ministerstva, do pôsobnosti ktorého patrí vlastník sietí a zariadení, o odstránení rozporov je potom pre stavebný úrad záväzné.

Ad 2) Stanovisko dotknutého orgánu je odlišné od názoru stavebného úradu vykonávajúceho kolaudačné konanie.

Stavebný zákon *expressis verbis* túto situáciu neupravuje. Analogicky je možné aplikovať postup pri odstránení rozporov medzi jednotlivými dotknutými orgánmi uvedený v bode Ad 1) a rozpor medzi dotknutým orgánom a správnym orgánom, ktorý vedie konanie, odstrániť dohodou, prípadne rozhodnutím ministerstva. V súvislosti s právom na spravodlivé súdne konanie (aj správne) sa vyžaduje, aby nesúhlasné stanovisko stavebného úradu bolo v rozhodnutí náležité a podrobne odôvodnené.

V predmetnej právnej veci išlo práve o túto situáciu, keď stavebný úrad vykonávajúci kolaudačné konanie nesúhlasil so stanoviskom dotknutého orgánu (žalobcu). Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaný ako stavebný úrad sa snažil rozpor odstrániť na ústnom pojednávaní dňa 18.marca 2009,

avšak bezúspešne. Dôvody neakceptovania stanoviska žalobcu odôvodnil v kolaudačnom rozhodnutí.

Stavebný zákon vymedzuje práva dotknutých orgánov v ustanovení § 140a ods. 3, § 80 ods. 2, tak že majú právo nazerať do spisov, podávať záväzné stanoviská, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke, vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony a chrániť záujmy týkajúce sa ochrany zdravia ľudu, utvárania a ochrany zdravých životných podmienok, vodách, ochrany prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesov a lesného hospodárstva, opatrení na ochranu ovzdušia, ochrany a využitia nerastného bohatstva, kultúrnych pamiatok, štátnej ochrany prírody, požiarnej ochrany, zákazu biologických zbraní, zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, odpadov, veterinárnej starostlivosti, vplyvov na životné prostredie, jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, prevencie závažných priemyselných havárií, správy štátnych hraníc, pozemných komunikácií, dráh, civilného letectva, vnútrozemskej plavby, energetiky, tepelnej energetiky, elektronických komunikácií, verejných vodovodov a verejných kanalizácií, civilnej ochrany, inšpekcie práce a štátnej geologickej správy.

Na druhej strane účastník kolaudačného konania (stavebník, prípadne vlastník stavby, vlastník pozemku) je nositeľom práv zakotvených v hmotnoprávných a procesnoprávných predpisoch. Účastník konania môže podávať návrhy na začatie konania, zobrať späť návrh na začatie konania, navrhovať dôkazy, nahliadať do spisu, byť prítomný na pojednávaní, zvoliť si zástupcu pre konanie, právo na doručovanie rozhodnutí vo veci, podávať riadne a mimoriadne opravné prostriedky, podávať žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia orgánu verejnej správy, v prípade uloženia povinnosti právoplatným rozhodnutím správneho orgánu, je povinný povinnosť splniť, podávať námietky proti záväzným stanoviskám dotknutých orgánov.

Z uvedených skutočností vyplýva, že dotknutý orgán nie je nositeľom subjektívnych práv a povinností, na ktorých by mohol byť rozhodnutím stavebného úradu dotknutý. Z hľadiska oblasti svojej pôsobnosti podáva záväzné stanoviská, z ktorých potom stavebný úrad vo svojom rozhodovaní vychádza. Ide quasi o spolupracujúce orgány verejnej správy, ktoré sa špecializujú na oblasť, ktorá už je mimo rámca pôsobnosti stavebného úradu, napr. sa špecializujú na oblasť ochrany prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, požiarnej ochrany, tepelnej energetiky, elektronických komunikácií, verejných vodovodov a verejných kanalizácií, civilnej ochrany, využitia nerastného bohatstva, a pod. (bližšie pozri § 126 ods. 1 stavebného zákona).

Kolaudačné rozhodnutie vydané stavebným úradom v zmysle stavebného zákona môže napadnúť žalobou o preskúmanie jeho zákonnosti len účastník správneho konania, ktorý bol týmto rozhodnutím priamo dotknutý na svojich subjektívnych právach spojených s užívaním stavby, ktoré boli predmetom kolaudačného konania. Preto jediným aktívne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci bol účastník kolaudačného konania (Krajská prokuratúra Žilina); nie dotknutý orgán, v tomto prípade M. T. S., a.s. Spôsob, akým sa stavebný úrad vysporiadal so stanoviskom dotknutého orgánu – žalobcu, môže napadnúť len účastník konania (nie dotknutý orgán, ktorý nemá aktívnu procesnú legitimáciu), avšak aj na tento prípad sa vzťahuje obmedzenie – účastník konania nemôže napadnúť záväzné stanovisko dotknutého orgánu ako také, pretože nejde o rozhodnutie, ale môže ho napadnúť len ako súčasť kolaudačného rozhodnutia (§ 140b ods. 6 a ods. 7 stavebného zákona). Dotknutý orgán sa môže domáhať rešpektovania svojho záväzného stanoviska len v rozporovacom konaní (§ 140b ods. 5, § 136 stavebného zákona), ktoré sa však nezhoduje s režimom opravných prostriedkov poskytnutých účastníkom stavebného konania v prípade ich nesúhlasného stanoviska s rozhodnutím stavebného úradu. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu, že bol dotknutý na svojich subjektívnych právach, pretože v kolaudačnom konaní vystupoval ako dotknutý orgán.

Krajský súd v Žiline pochybil, keď sa vôbec nezaoberal otázkou aktívnej legitimácie žalobcu. Nedostatok aktívnej legitimácie u žalobcu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorý vedie k zastaveniu súdneho konania v zmysle § 104 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku, a preto ani nie je daná podmienka pre postúpenie veci príslušnému správne orgánu (nemalo predchádzať iné konanie). Krajský súd nesprávne poukázal na to, že žalobca mal v správnom konaní podať najskôr odvolanie proti kolaudačnému rozhodnutiu a až potom mohol podať žalobu o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia na súd, a tento záver je v rozpore s ustanoveniami § 140a, § 140b, § 80 ods. 2 stavebného zákona ako aj § 244 ods. 3, § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 100/2008-64 zo dňa 13.októbra 2008 v časti, ktorou bolo konanie zastavené, a v časti výroku o náhrade trov konania, potvrdil aj keď z iného dôvodu ako uviedol krajský súd, pretože bolo vo výroku správne (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku); a v časti, ktorou bola vec po právoplatnosti uznesenia krajského súdu postúpená Krajskému stavebnému úradu v Žiline zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. i/ Občianskeho súdneho poriadku, pretože dôvody na takéto rozhodnutie neexistovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol aj o náhrade trov prvostupňového súdneho konania v zmysle ustanovenia § 224 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku

a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, pretože konanie bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku).

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nemal v konaní úspech a žalovaného v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 19. januára 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová